

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

14 tháng 09 năm 2008

Số 10

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,

Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (08) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhngui@gmail.com

Website: www.quyhointinhngui.org

Tuần này:

- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

QUI HỘI

*Qui hội tâm linh rõ tiến trình
Thế gian đen bạc lại càng minh
Tâm giao thanh tịnh tự mình xét
Giải khổ bèn tu pháp pháp xinh*

Vĩ Kiên

Thưa các bạn,

Để việc phát triển Vô Vi được tiến hành tốt đẹp, tuần báo này sẽ mang đến cho các bạn trên toàn thế giới những tin tức xác thực theo đúng sự chỉ dạy của Đức Thầy qua 10 Điều Thực Hành Tâm Đạo và Nội Quy dành cho các phương tiện truyền thông của Vô Vi.

Ước mong đây là nhịp cầu thông cảm để các bạn có cơ hội đóng góp, phục vụ cho chung và giúp đỡ lẫn nhau trên con đường hành pháp trong chiều hướng phát triển của tâm linh.

Thân mến,

Ban Biên Tập

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Sài Gòn ngày 14-04-1974

Chơn Như

Bây giờ ai có thắc mắc gì hỏi luôn rồi tôi trả lời.

Nguyên căn của phần hồn không động chưa nhiễm trần thì đó là chơn như. Còn bây giờ chúng ta thuộc về phần tử nhiễm trần rồi, cư trần nhiễm trần bây giờ trở lại chơn như làm cách nào. Cho nên chúng ta đang làm đây, đang khai mở nè, những sự phức tạp nè, bụi bặm nè, có hột xoàn mà để cho nó đóng bụi thì hột xoàn mất giá trị. Bây giờ chùi nè, ngày này chùi, sớm mơi chùi, chiều chùi, sáng chùi, tối chùi, chùi mãi, chùi cho nó trở lại chơn như, thanh thản sáng suốt, không phải mình tán thưởng rằng mình đẹp, nhưng mà đây rồi tự nhiên đó, những người ở xung quanh, các giới mà nó muốn bám vô hồi nào giờ, bây giờ tự nhiên nó ly khai ra, nó không có bám được. Ai cũng có tà tâm hết, trong cái tà tâm đó là cư trần nhiễm trần, nó bám sát vô trong cái chơn như, nó làm cho nhiều động, mà có cái sự sáng suốt, nó lợi dụng cái sáng suốt, rồi nó nói là cái sáng suốt cho phép như vậy, té ra lực căn lực trần đã làm vậy, chớ cái sự sáng suốt không làm vậy, lực căn lực trần đã làm vậy. Rồi nó đổ thừa là chủ nhơn ông làm.

Ở đời chúng ta cũng vậy, một cái vị trí của chơn như và của cha mẹ. Ở trong gia đình, một người cha lúc nào cũng muốn làm một người nghiêm phụ, một người cha ở trong gia đình thì muốn cái nào cũng trong sạch, cái nào cũng đàng hoàng, cái nào cũng tốt hết. Nhưng mà nhiều khi cái chơn chánh của người cha muốn truyền cho người con lại không được, nó lợi dụng, rồi này kia, kia nọ, rồi nó nói lu bù, nó nói cha tôi kêu như vậy đó, nó mượn thể lực của cha nó, nó làm đủ chuyện tầm bậy tầm bạ, đối với người ở trong nhà nó cũng làm vậy. Thì cái phần hồn cũng vậy, lực căn lực trần nó cũng biến hóa ra nó nói, chủ nhơn ông muốn vậy đó, bây giờ muốn coi xi-nê ⁽¹⁾, cái nó rử một chặp ⁽²⁾ đi xi-nê, muốn đi làm vậy, muốn đi chơi bởi nó cũng rử đi chơi bởi, thành ra mất cái chơn như. Bây giờ chúng ta tu ở đây chúng ta sửa, giải tỏa cái phức tạp, nó đã nhiễm từ năm này tới tháng kia, bây giờ giải tỏa từ bộ đầu, từ cơ cấu một, nó đã nhiễm từ lâu rồi. Cái cơ cấu của bản thể mình là Tiểu Thiên Địa là một quốc gia chứ không nhỏ, mà bây giờ nó bị nhiễm nhiều quá rồi, cái ô trược quá nhiều. Cho nên mình phải cương quyết thanh lọc từng ly, từng tí mới được, phải cẩn mật thanh lọc mới được. Cho nên các bạn đã dày công và chấp nhận tự sửa, tự tu, đó là các bạn đi tới cái cẩn mật và sửa chữa ở bên trong, lần lần nó mới trở về không động. Cái tâm hồn các bạn không động, bất cứ sự nhiễu động nào ở trước mặt, bất cứ những sự quyến rũ nào ở trước cặp mắt, chuyển qua lỗ tai của các bạn, các bạn cũng vẫn điềm nhiên không động,

¹ Ciné.

² Chặp: Chập.

cũng giữ trong trắng như cái hột xoàn bóng nhoáng kia, thì nó trở về chơn như chớ có gì đâu. Như lai nó cũng vậy, nguyên lai của nó là không động, nhưng mà nhiễm trần nó lại thuộc loại động, bây giờ chúng ta tu ở đây là chúng ta sửa đi trở về như lai, đi trở về chơn như. Cho nên chúng ta không có làm cái gì hơn hết, chớ không phải chúng ta làm cái gì để nó mất cái chơn như của chúng ta. À, nó mất cái ô trước thì có, chứ cái chơn như của chúng ta không có người nào bị mất hết, cho nên các bạn tu một thời gian rồi, các bạn thấy cái này, cái kia, cái nọ, các bạn bắt tín nhiệm, lên trên kia, các bạn thấy này kia, kia nọ, ban đầu thấy ông Tiên đó hay, ông Phật đó hay, rốt cuộc rồi một thời gian, các bạn coi mấy ông đó cũng không có cái gì hết, tại sao? Vì các bạn không có nhiễm nữa, các bạn đã trở về với cái chơn như của các bạn rồi, các bạn đâu có nhiễm cái sự hay huyền bí của người khác nhưng mà các bạn chỉ nuôi dưỡng cái sự sáng suốt càng ngày càng tăng trưởng lên, nó tiến về cái không động, sáng suốt cực thanh, cực tịnh, thì nó đâu có bị sự quyến rũ của một vị Tiên, hay một vị Phật, hay của một vị ở thế gian nữa, hay là một cái bông hoa cây cỏ, không có cái vụ đó, nó đi tới cái không động. Cái đà tiến từ đây lên đó, thì chúng ta nhờ đầu này, đầu kia, đầu nọ rồi cái sự ảnh hưởng ở các giới đều có. Chúng ta nhờ cái ảnh hưởng đó mà chúng ta nắm đó để mà đi, đó là cái phương tiện cho chúng ta tiến tới cái chơn như không động ở bên trên. Cho nên chúng ta tu ở đây là hoàn toàn thoát ly cái phàm tục tánh, hoàn toàn tiêu diệt những sự ô trước, sân si đã nuôi dưỡng nhiều kiếp chứ không phải bây giờ và chúng ta cương quyết phải sửa chữa hết. Cho nên nhiều người tu về Vô Vi, đây rồi nó đi tới không động, hồi trước người ta nói xéo một câu là nó thấy, nó bắt bẻ người ta rồi, rồi bây giờ người ta nói xỏ vô trong tim nó, nó cũng coi cái đó không có ra gì, bởi vì cái tim đó đâu phải tim của nó, nó đã lấy cái trung tim điển quang làm cái chánh pháp và cái nơi thuận tiến đi lên trên, nó đâu có cần lấy cái phàm tâm, mà so đo với thiên hạ, thì tự nhiên họ nói gì nói, nó không động, vợ con, gia đình, anh em, bà con, tất cả ở xung quanh đều là giả. Bởi vì mỗi người đều phải trở về cái vị trí chơn như của nó, nó không chịu rời bỏ cái vị trí, bây giờ nó có tiêu hao 100% mà nó tiêu hao còn 1% cũng là cái vốn liếng của nó, đây rồi nó sẽ khôi phục trở lại, ai cũng có sự sai lầm. Từ nhỏ tới lớn, các bạn thấy đâu dám nói là các bạn không sai lầm không, đều là sai lầm, làm cái ông gì đi nữa, cũng có sự sai lầm ở trong đó, bị quyến rũ bởi ngoại cảnh, bị quyến rũ bởi thất tình lục dục trong nội tạng, trong cái Tiểu Thiên Địa này, nó đang giựt dây và nó làm cho chúng ta càng ngày càng chậm tiến. Rồi bây giờ chúng ta càng ngày càng sửa, càng thức giác, té ra đó không phải lỗi của vợ, không phải lỗi của con, không phải lỗi của ai hết, cái lỗi của ta, lỗi của ta đã chấp nhận, nó mới sai lầm. Bây giờ chúng ta không chấp nhận, chúng ta trở về cái điển sáng suốt chơn như, khởi điểm của nguyên căn, vô sanh vô tử, cho nên các bạn đi trong cái phương pháp này thấy nó khó khăn, càng ngày tu càng cao, càng nhẹ thì thấy càng khó khăn, nhưng mà sau cái khó là cái dễ, sau cái khổ là cái sướng. Các bạn nắm vững tình thế hơn các phương pháp khác. Các phương pháp khác, nó có thể làm cho các bạn vì lẽ này, vì lẽ kia, vì lẽ nọ, rồi tu cho mình, sửa cho mình không lo sửa, đi lo chuyện bao đồng⁽³⁾ của người khác, cái đó nó còn khổ thêm. Các bạn tu ở đây, sửa đi tới trọn lành, các bạn mới ảnh hưởng người khác, diu dắt cho họ thoát khỏi cái trần tục, đó là cái chuyện cao quý của mỗi một phần hồn đang khao khát và mong ước đạt được một cái ngày

³ Bao đồng: Đồng dài, lung tung nhiều thứ.

⁴ Thâm nhiễm: ăn sâu.

như đức Phật và những vị đó đã đạt. Thì bây giờ chúng ta đang thực hành đây thì chúng ta không có nên chán nản và không có nên dùng cái lý luận nói nhưng mà không hành. Chúng ta hành đi, hành đi rồi chúng ta thấy. Tôi đã nói rằng tất cả là ta sai, ta ngu dốt, ta đen tối, chứ không có ai đen tối hết. Mọi người đều biết tìm hiểu cái sự sai lầm của mình thì thế giới này là thiên đàng ở trước mắt của tất cả mọi người. Nội tâm chúng ta không có hòa bình, hô hào hòa bình không có được, cho nên phải sửa, mọi người phải sửa. Chúng ta cố gắng sửa đây, mọi người chúng ta đã thấy khổ rồi, thức giấc rồi, khổ nhiều năm rồi, mang cái bản thể động loạn, hai mươi bốn tiếng đồng hồ biết bao nhiêu cái trận đồ xuất hiện trong đầu óc của chúng ta, làm cho chúng ta bất ổn, cơ thể bịnh hoạn, tâm trí nghèo nàn, sự tối tăm nó che lấp tư tưởng của chúng ta. Rồi bây giờ chúng ta phải quật khởi đánh đổ tất cả những phức tạp xâm chiếm đó trở về với chơn như, mới tìm tới cái pháp giới, đó là vĩnh cửu, vô sanh vô tử.

Bạn đạo: Chơn như và như lai có khác nhau chỗ nào, như lai có phải là như nguyên lai không?

Thầy: Như nguyên lai, chơn như cũng vậy.

Bạn đạo: Thì trong những phương pháp thiền, tất cả mười mấy phương pháp thiền viết ở trong sách truyền lại, thì có môn pháp như lai là khác, môn pháp chơn như là khác. Môn pháp chơn như là môn pháp cuối cùng để mà tu thiền Phật pháp cho Vô Vi. Vậy hai cái có lẽ có khác gì nhau?

Thầy: Không có khác chi, bây giờ mà ông đọc hết, coi trở lộn lại, mà qua cái lời nói của tôi đây rồi ông so sánh trở lại không có khác cái nào hết. Họ cắt nghĩa từ tựa, tựa tựa vậy thôi. Nhưng mà những ông đó ông biết, ông làm ra có nhiều phổ biến thấp để cho cái giới thấp người ta theo, người ta mở. Còn ở đây mình cắt nghĩa một lần một, tuyệt đối đi tới, thì tự nhiên hai cái nó đi cũng vậy thôi. Như lai, chơn như nó cũng vậy thôi. Bởi nguyên căn của nó vậy là nó phải trở về cái vị trí đó. Nhiều sách vở lắm, nhưng mà người ta không chịu coi, người ta không để ý rốt cuộc cũng vậy à. Tôn giáo nào, bây giờ tất cả các tôn giáo nào, mà người ta viết ra cái sách là cái ngụ ý người ta hay lắm. Ai cũng muốn đi cho con người tốt, ai cũng muốn cho họ trở về thực trạng của họ, ai cũng muốn đem cho mỗi người tự giải tỏa những sự phức tạp, ô trược đã thâm nhiễm⁽⁴⁾ trong đầu óc của họ. Đi cho nó tới bình thân muôn đời an lạc. Không có tôn giáo nào xấu mà những ông đức đạo rồi, ông viết nhiều cái câu thâm cao mà người phàm không thấy được, rồi họ đặt cho ông này ông Phật Như Lai, ông kia là ông này, ông kia là ông nọ, rốt cuộc ông nào cũng vậy đó thôi, đi vô cái giới thanh tịnh bất động chứ có cái gì đâu. Không có cái tôn giáo nào xấu hết nhưng mà con người, họ bày ra, rồi một người lý luận một thứ, người lý luận một thứ, rồi rốt cuộc chán ngán bỏ, kẹt. Chứ còn đảng này mình không có cái lý luận đó, đảng này thực hành, hồi hôm ăn được không, ngủ được không, bây giờ công phu như vậy, làm như vậy ngủ khỏe không, khỏe mình làm nữa, mai khỏe nữa làm nữa, một khỏe nữa làm nữa, có nhiều đó mình làm, mình ăn của trời đất, mình không có dựa vào ai hết. Các bạn ăn cái thanh khí điển của trời đất là cái kho vô tận để dưỡng nuôi các bạn, tuy rằng gia đình nghèo khổ, nhưng mà mình lo mình tu,

mình sửa, mình lấy thanh khí điển để bồi bổ cho ngũ tạng, lấy cái thanh khí điển từ trung tim bộ đầu để hóa giải cái tư tưởng càng ngày càng sáng suốt, cái đó còn hơn ăn yến, ăn sâm. Ăn yến, ăn sâm cho nó bổ cái mặt ngoài thôi nhưng mà cái trí nó ngu dại, ỷ lại về cái chuyện phàm trần làm sao nó tiến được. Còn cái này không, nó tự tu, tự tiến, tự khai thác, nó về nó tận hưởng cái nguyên căn điển quang, thanh điển xứ của nó để nó hưởng, nó có lương thực sẵn sàng bất cứ lúc nào. Cho nên những người ở đây chịu đi tới cực độ đau khổ, rồi họ chán đời, họ ngồi họ tu một đêm, họ hần học tu hoài, tu hoài, tu cho nó chết đi, cũng như tính học cái pháp này như là tự tử vậy đó, sáng cái mặt mày họ tươi tắn, họ được hưởng cái thanh khí điển quá nhiều. Còn người đời, họ không, họ ỷ lại, cũng ăn nhiều điển nhưng mà chuyển qua vật chất, chậm trễ, à vô rồi, chờ nó biến hóa, chờ nó biến sanh thủy, thủy biến sanh khí, khí biến sanh sắc nó chậm. Cái này ngồi hít một hơi thì cái thanh khí điển vô nó hóa giải hết. Tôi nói, sau một thời công phu, các bạn dòm mặt mày tươi tắn, người nào mà họ chê xấu, thiệt xấu làm một thời rồi, mình cũng thích cái mặt mình à, sáng suốt, mà nó thanh tịnh, nó giải tỏa bất cứ những sự lo âu phức tạp, vì nó kèm chế nó được rồi, nó ngồi cho nó thanh tịnh rồi, hồi trước nó muốn ngồi năm phút cũng không được nữa, mà bây giờ ngồi một tiếng đồng hồ nó cũng ngồi được, nó thấy nó sung sướng lắm. Nó thấy, nó biết có cái đường lối rõ ràng, để tự khắc phục và giải tỏa những sự động loạn đang ứ đọng của những cái uất khí của nội tâm, thì nó thấy nó hân diện, nó thấy nó có cơ hội trở về với nó. Còn bây giờ nó nhờ ai đây nữa bây giờ, thấp nhang thì chúng ta ông bà thấp tới bây giờ, thấp nhiều lắm rồi, quỳ gồi lạy, tôi nào cũng lạy tứ phương hết, ông bà chết rồi chúng ta tiếp tục cũng làm nữa.

(Còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 14/04/1974)

Tình Thầy Tận Độ

Phát Tâm (tiếp theo)

...

May quá, anh hội trưởng có được rendez-vous lúc 4 giờ chiều, bạn đạo theo Thầy thật đông tới xem thiền đường. Ai cũng đồng ý. Xem xong tôi chỉ Thầy cái parc gần đó. Vậy là Thầy đi trước, chúng tôi nối đuôi theo sau. Thấy Thầy đi một hơi lên đồi, tôi lật đật chạy theo nhắc Thầy ngồi nghỉ, vì nghe nói Thầy bị bệnh tim, rủi đang leo dốc bị xỉu thì làm sao mà trả lời với bạn đạo khắp thế giới. Nhưng Thầy không nói một lời, cứ như vậy một hơi đi lên tới đỉnh đồi, không có vẻ gì mệt nhọc hết. Trong khi đó chúng tôi vừa đi vừa thở dốc. Lên tới đỉnh đồi cao, nhìn quanh 4 phía thấy thành phố khắp nơi thật là vui. Mới chụp xong vài tấm ảnh kỷ niệm chưa kịp nghỉ ngơi gì cả thì Thầy lại một hơi đi xuống đồi. Chỉ còn cách đi theo xuống thôi ! Lúc đó tôi ngu lắm, không biết là Thầy vừa đi vừa niệm Phật cho khu vực thiền đường. Bạn đạo ai cũng hiểu nên không ai dám quấy rầy Thầy, còn tôi thấy sao mọi người để Thầy đi lủi thủi một mình tội nghiệp quá nên chạy lên nói chuyện với Thầy cho vui:

- Ông Tám nghĩ thiền đường mình nên đặt tên gì ? Không lẽ Linh Tâm 2 ?
- Đặt tên là “Qui Hội”
- À “Qui Hội” là hội tụ về, nhưng phải tu mới được, chứ họp lại để đùa giỡn hay để cãi nhau thì không nên.
- Vậy đặt tên là “Qui Hội Tâm Linh”.
- Tên này thì hay rồi, nhưng dài hơn tên những thiền đường khác một chút, thường thường tên thiền đường chỉ có 2 chữ thôi.

Ngày hôm sau, tôi được biết tên thiền đường không phải chỉ có 4 chữ mà dài tới 7 chữ: “Qui Hội Tâm Linh và Sức Khỏe”. Tôi hỏi Thầy sao đặt chỉ cái tên dài quá vậy, Thầy nói: Cái hình mặt trời ở đại hội Hội Quang Phản Chiếu đó, ở bên trên thì viết chữ “Qui Hội Tâm Linh”, còn bên dưới “và Sức Khỏe”.

Tôi hiểu ra là Thầy muốn dùng 2 tầng trên cho sinh hoạt tâm linh, còn tầng dưới nhà để làm phòng rửa ruột như ở thiền viện Vĩ-Kiên. Ít lâu sau, chúng tôi được Thầy tặng cho 2 cái máy rửa ruột. Thật là cảm động không lời nào tả nổi.

Hình thành

Trời lúc đó đã vào thu mà trong lòng chúng tôi như mùa xuân mới. Thầy cũng rất vui và đã ghi vào Mục Bé Tám niềm hân hoan của mình:

07-09-92

Hỏi: Bé đi xem thiền đường Sức Khỏe và Tâm Linh cho bạn đạo Montreal kết quả ra thế nào?

TL: Thừa kết quả rất tốt, nơi này đầy đủ tiện nghi, có thể giúp đỡ được nhiều người có cơ hội tu học và sức khỏe. Bạn đạo chung đi đều hoan hỷ, có một cơ sở hợp pháp khang trang, Bé rất mong việc này sẽ thành tựu càng sớm càng tốt. Sự phát tâm của một bạn đạo thấu hiểu chiều sâu của tâm linh là cần thiết, bằng lòng thực hiện cơ cấu tình thương và đạo đức, hóa độ quần sanh trong một ý thức thiện lành, sự vinh quang cảm thức của những người thực hành chơn pháp. Nếu thành công Bé sẽ đề nghị dùng tên “Thiền Đường Qui Hội Tâm Linh và Sức Khỏe”, Bé xin tặng một bài thơ như sau:

Thiền Đường Qui Hội Tâm Linh và Sức Khỏe

Qui Hội Tâm Linh rõ tiến trình
Thế gian đen bạc lại càng minh
Tâm giao thanh tịnh tự mình xét
Giải khổ bèn tu pháp pháp xinh

Pháp xinh hướng độ tâm linh
Khai thông đời đạo do mình dựng xây
Tâm linh sức khỏe vui vầy
Tâm minh óc sáng thân này cảm an
Chung vui huynh đệ bạc bàn
Quý thương Trời Phật khai màn độ tha
Lĩnh tâm thức giác chan hòa
Xem thường tiền bạc thiết tha độ đời
Sống chung đóng góp hợp thời
Vô sanh chơn lý đời đời trong tâm
Cùng chung đóng góp diệu thâm
Tâm đường cứu thế chẳng làm chẳng sai
Sống chung vũ trụ đêm ngày
Thực hành chơn pháp đổi thay thế tình
Thực thi tâm pháp địa linh
Giải mê phá chấp hành trình quang khai
Trí tâm thanh tịnh tiến hoài
Vô sanh chánh gốc lập đài thanh cao
Cần khôn vũ trụ nhiệm mầu
Cao sâu tâm đạo trước sau chung hòa
Tự mình khai triển thật thà
Gieo trồng ý thiện chan hòa tình thương.

Kính bái,

L S H

Ngày 7 tháng 9 năm 1992

Kệ:
Chon thành tâm đạo ý cao sâu
Khai triển tâm linh rất nhiệm màu
Giao cảm đạo đời tùy ý thức
Thành tâm chất phát lại càng mau.

Thầy định luôn ngày khánh thành thiền đường là 1 tháng 11, tức là chúng tôi chỉ có gần 2 tháng để sửa sang chuẩn bị thôi. Đặc biệt Thầy dặn chúng tôi trải tapis màu hoa cẩm chương (oeuillet) đỏ. Thầy cũng giúp chúng tôi chọn chỗ đặt ghế cho Thầy, chọn phòng cho Thầy và kêu anh Marc qua phụ giúp chúng tôi hoàn thành mọi việc. Già trẻ lớn bé trên thiền đường ai cũng hết lòng đóng góp sửa sang: mua tapis, kiếng Vô-Vi, bàn ghế giường tủ, xin giấy phép, phổ nhạc bài thơ, đặt làm bảng tên thiền đường, nấu ăn cho mọi người vì ai cũng thành ra thợ sửa nhà, ...

Tội nghiệp Thầy phải ở trong căn nhà vừa lạnh vừa hôi mùi sơn mà vẫn không than thở, cùng chúng tôi xây dựng nên một thiền đường đã nhiều năm chờ đợi. Ngày khánh thành thiền đường, bạn đạo khắp thế giới được điện đàm với Thầy và hướng tâm vào giờ thượng kiếng Vô-Vi, còn phải nghe chúng tôi hát tới hát lui bài thơ của Thầy cho. Thời gian đó, chúng tôi hay ở lại thiền đường với Thầy. Chị Bê nói đùa: “Xin chọn nơi này làm quê hương.”

Sinh hoạt

Tháng 6 năm sau, Thầy cho mở khóa sống chung đầu tiên ở thiền đường, bạn đạo đã có phòng nam phòng nữ, chỗ ngủ chỗ thiền, nhà bếp, mấy cái nhà tắm, 7 cái washroom đúng theo tiêu chuẩn, ... chỉ còn thiếu hình Thầy và hình Ông Tư, vì Thầy không cho để hình. Hỏi tới hỏi lui, Thầy cứ trả lời dí da dí dỏm. Chúng tôi nghi ngờ có vấn đề gì Thầy không tiện nói ra, nên cũng đành chịu, đành nhìn cái ghế của Thầy thay cho bức chân dung. Có lẽ Thầy tội nghiệp cho những người tu chưa đủ trình độ Vô-Vi, còn cần chút hữu vi sắc tướng mà không có, nên Thầy bù lại bằng cách ban cho phòng thiền lúc nào cũng tràn ngập thanh quang. Đến khi bà Tám có nhà mới gần metro Jolicoeur thì tuần nào Thầy cũng ghé tới thiền đường sinh hoạt với chúng tôi mỗi khi có dịp trở về Montreal. Nhiều hôm, thay vì đi xe bạn đạo chở, Thầy đi bộ từ nhà bà Tám tới thiền đường, dù phải mất tới khoảng 30 phút.

Tháng 11 kế tiếp, Thầy cho mở khóa thanh lọc rửa ruột đặc biệt kéo dài tới 12 ngày với 2 cái máy Thầy tặng cho nhân dịp khánh thành thiền đường một năm trước đó, và một số thuốc natural, dụng cụ hỗ trợ, ... do chị Bê cung cấp và hướng dẫn. Tất cả 35 bạn đạo nam nữ đều đạt được kết quả tốt đẹp ngoài sự chờ đợi của mọi người. Anh Marc nhận xét thiền đường như thế đã đầy đủ cơ sở vật chất để phục vụ bạn đạo gần xa cả về sức khỏe lẫn tâm linh.

Cũng trong dịp này, một buổi sinh hoạt đầu tiên cho dân địa phương đã được hơn 30 bạn ngoại quốc tụ họp về thiền đường nghe Thầy nói chuyện về đề tài “Tăng trưởng điện năng

khỏi óc”. Bạn đạo Montreal từ đó lại có cơ hội góp sức cùng Thầy đem đạo vào đời, đem tình thương gửi tới người bản xứ.

Thật là hạnh phúc khi thấy ước mơ trở thành hiện thực. Một chị bạn đạo hay giới thiệu về thiền đường như sau: “Cô bé lọ lem ngày nào, nay đã trở thành một nàng công chúa yêu kiều diễm lệ”. Từ đó, bạn đạo khắp nơi lần lượt ghé thăm thiền đường, lúc thì lẻ tẻ, lúc từng nhóm, đông nhất là trong những dịp Thầy ra cộng đồng, hoặc những lần tổ chức các khóa sống chung hay đại hội. Gần thì có các địa phương miền đông Bắc Mỹ, xa thì phải kể bạn đạo miền tây Bắc Mỹ, Âu châu, Úc châu, và luôn cả Á châu.

Ngoài những sinh hoạt chính thức với Thầy, bạn đạo Montreal còn tự tổ chức nhiều buổi thiền chung, sống chung vào những dịp Giáng Sinh, Tết, Giỗ Ông Tư, ... Mỗi khi có dịp xem qua album, thấy hình ảnh ông già Nô-En hay Thượng Tiên giảng trần ghé thăm thiền đường, ... Thầy cũng rất vui.

Chúng tôi hãnh diện có được một thiền đường khang trang đẹp để hợp pháp hợp lệ nơi Thầy cư ngụ chính thức. Thật không thẹn với tên “Hoàng gia” mà bạn đạo 4 phương đã đặt cho.

Bạn đạo ngoại quốc

Đặc điểm khác của thiền đường Montreal là có nhiều bạn đạo ngoại quốc. Họ nói tiếng Pháp, tiếng Anh, tiếng Tàu, tiếng Spanish, ... Có lẽ vì Montreal hoan nghênh dân tứ xứ tới đây lập nghiệp nên thành phố này có đủ loại dân. Điều làm tôi cảm động nhất là họ rất thật thà, khiêm nhượng, dễ tánh và không kỳ thị dân Việt Nam hay e ngại những pháp tu xa lạ đối với họ:

- Các bạn đừng lo là không có nhiều tài liệu cho chúng tôi. Chỉ niệm Nam Mô A Di Đà Phật cũng đủ lắm rồi
- Các bạn cứ thảo luận với nhau bằng tiếng Việt Nam đi, chúng tôi dù không hiểu tiếng Việt nhưng cũng hưởng được thanh quang của thiền đường
- Tôi có bản dịch LED Weekly tiếng Anh rồi, bây giờ tôi chỉ cần nghe các bạn đọc bản tiếng Việt để học cách phát âm, chứ ở nhà, tôi chỉ học “đọc” và “viết” tiếng Việt thôi, tới thiền đường tôi có dịp học “nghe” tiếng Việt
- Tu Vô-Vi không nhất thiết phải hiểu tiếng Việt, dù sao đó cũng chỉ là ngôn ngữ thế gian, tôi gặp được Thầy, nghe được điển Thầy rút, thấy được ánh sáng lúc nhắm mắt, hiểu được nhiều chuyện mà không cần đọc sách vở gì cả, thật là lạ và vui
- Sao mình đang bàn bạc mà mấy người kia lại bịt lỗ tai ? Tôi cũng thấy có lúc bạn bịt lỗ tai lại thay vì nghe bằng Thầy giảng !
- Không ngờ có cái thiền đường tốt đẹp quá ngay tại khu tôi ở. Vậy mà tôi cứ lo surf trên internet để tìm nơi tu thiền, v.v...

Mỗi khi cần lau chùi dọn dẹp hay sửa sang thiền đường, hoặc làm tài xế lái xe chở bạn đạo, họ thật hăng hái và hãnh diện được dịp đóng góp với Vô-Vi.

Thử thách

Ai cũng biết con đường tu Vô-Vi rất dài, đầy trở ngại và gian lao. Thiền đường Montreal chẳng những không là ngoại lệ, mà còn có thể nói là “thuyền to thì sóng lớn”. Thời gian càng trôi qua thì những tình cảm tha thiết vui tươi với thiền đường của thuở ban đầu dần dần không còn nữa, cái hạnh phúc có được thiền đường cũng nhanh chóng tàn phai. Đến nỗi mấy lần Thầy gợi ý làm khóa sống chung ở thiền đường, nhưng rốt cuộc chúng tôi chẳng thấy tin tức sinh hoạt gì ngoài những buổi họp mặt mỗi sáng chủ nhật.

Suốt 10 năm của cái lease làm thiền đường, từ những năm đầu tiên, chúng tôi đã phải giật mình với mấy cái tin dẹp thiền đường, dọn thiền đường, bán thiền đường, trả thiền đường, ... vì đủ thứ lý do:

- Thiền đường to quá, không dễ bảo quản.
- Thiền đường không ai chịu ở, hãng bảo hiểm không chịu tiếp tục.
- Thiền đường tốn kém quá, không đủ tiền trả.
- Thiền đường cũ quá rồi, sắp sập rồi.
- Thiền đường đông lạnh, làm bạn đạo trách nhiệm trông nom thiền đường phải bị bệnh, có thể chết.
- Thiền đường có nhiều ma quỷ quấy phá, Thầy mới không cho để hình, và biểu phải đốt trầm, trái tapis đỏ.
- Thiền đường phải do Hội đứng tên mới đúng.
- Thiền đường càng ngày càng vắng bạn đạo, vì các bác già cứ lần lượt ra đi.
- Thuyền từ “full” rồi, không có đón thêm người mới đâu.
- Trên lầu của thiền đường mà lại nuôi chim, nuôi cá, trồng cây, không đúng luật của chùa.
- Thầy nói mỗi nhà là một thiền đường, tự tu tự tiến, chứ không nên bỏ công bỏ của làm thiền đường mà mất bớt thì giờ tu.
- Tu hành phải phát tâm “Bì”, còn thiền đường là còn người tốn tiền, tội nghiệp lắm.
- Tu hành phải trở về không, còn thiền đường là còn có chuyện dài dài, nhứt đầu lăm tu không tiến được.
- Chính Thầy biểu đóng cửa thiền đường, không nghe lời Thầy là phản Thầy, phản bạn, phản Vô-Vi, v.v.. và v.v...

(còn tiếp)

Mỹ Kim

Tháng 7 năm 2003

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 24 tháng 01 năm 1970

Hồng trần thu hút thân hình mạng
Lặn hụp chuyển luân khó phát quang
Tâm trí không bền nan giải thoát
Gắng tu tự đặt xét rõ ràng

Vô vi pháp lý mở đàng
Người tu phải gắng tự ràng buộc thân
Công phu bản tánh chuyên cần
Tu cho đến chốn mới gần Phật Tiên
Chớ nên luận xét đồng tiền
Tu không thấy tiến thấy phiền nhập tâm
Soi hồn giải thoát thâm trầm
Nội tâm cởi mở thấy lầm sửa sai
Pháp luân thường chuyển phân hai
Âm dương tương hội dồi mài sửa tu
Chung quy điển trụ thân ù
Tâm can mát rượi tập tu Phật Trời
Ngày đêm chơn điển chẳng rời
Dạy tu cởi mở lập đời văn minh
Xét mình xét họ duyên tình
Thế gian giả tạm cực hình đó thôi!
Ăn rồi đi đứng lại ngồi
Tranh đua giết chóc càng tồi hơn tu
Vậy nên cố gắng đắp bù
Tình thương giải thoát sự ngu chẳng còn.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên